D·N
11/2 1951

Var står Frankrike?

Ingen av de ledande demokratierna är det så svårt att få något grepp om som Frankrike. I själva verket var det franska problemet redan under 1930-talet mycket komplicerat, fast man på den tiden underskattade de inre meningsbrytningarnas betydelse och mer eller mindre bortsåg från de svaga punkterna på olika områden. Numera har den skyddande dvärkliduden av en rad tabubelagda föreställningar av typen "det eviga Frankrike" "den franska andans okuvlighet" m. m. rivits bort, och helsnätet av motstridiga uppfattningar avtecknar sig med obarmhärtig klarhet. Det är inte fråga om några enkla frontlinjer som delar landet i två läger, utan om ett invecklat motsatsspel mellan hopp och fruktan, tillförsikt och defaitism, västerländsk solidaritet och tviveljsuk isolationism, demokratisk vakthållning och kommunistisk förräderiberedskap.

En annan sak är att mycket i fransk politik — eller i varje fall i fransk utrikespolitik — tytt på både energi och målmedvetenhet. Det har vid flera tillfällen under senare år talats om hur Frankrike "återvunnit initiativet" och ånyo gått i spetsen på det internationella området. Men vid närmare granskning har det visat sig att skiffte många franska försiag snarast haft karaktären av intressanta diskussionsinlägg, av fängslande idéer som tyvärr saknat fotfäste i dagens realiteter. Detta gäller kanske främst de många projekt som i Europas enhet på olika områden velat se lösningen av alla svårigheter utan hänsyn till i vad mån dessa projekt kunnat förverkligas. Den gamla böjelsen för paroller, slagord och formler har levat vidare.

Det kan sägas att man här står inför företeelser som delvis sammanhänger med Frankrikes allmänna svaghet, med det faktum att landet under de senaste tio åren inte varit någon stormakt utan att detta likväl öppet har accepterats. Det har varit olyckligt att en stark opinion både inom och utanför landets gränser vant sig vid att drina Frankrike till en ledande ställning på den europeiska kontinenten samtidigt som Sovjetunionens aggressiva planer framträdt allt tydligare. Inför de hotfulla perspektiv som här rullat upp sig har många fransmän ryggat tillbaka, plågsamt medvetna om sin egen svaghet och med sammanbrottet 1940 i friskt minne. Det har också legat nära till hands att pressera glansfulla skenlösningar av problem som i själva verket kräver mödosamma kompromisslösningar.

Under sådana förhållanden är det tydligt att ingenting kan verka mer stabiliserande på den franska opinionen än visshetten om att landets militära motståndskraft kommer att ökas. Detta är också vad som tro-ende utvalten med 401 röster mot 182, dvs. endast kommunisterna röstade emot. I de kraftigaste tänkbara ordalag understryk Pleven solidariteten mellan Frankrike och USA liksom han energiskt inskärpte att tilligare amerikanska misuppfattningar beträffande Frankrike nu hade bragts ur världen. Också i den fortsatta debatten har Pleven i stort sett fått en mycket god kritik. Det finns emellertid utöver kommunisterna en borgerlig opinion — vars organ är den anseda tidningen Le Monde — som klandrar Pleven för hans nära anslutning till den amerikanska politiken. Det kan påpekas att Le Monde tidigare propagerat för att Frankrike skulle etablera sig som en "tredje kraft" mellan öst och väst — ett fullständigt verklighetsfrämmande resonemang, vars förespråkare bl. a. bortser från elementära geografiska fakta.

Den omständigheten att Pleven nyss fick en kraftig majoritet hindrar emellertid inte att en fransk regeringskris antas kunna bryta ut när som helst. Anledningen är de föreställande valen — som måste äga rum i år — eller snarare oenighet om den valreform som man på flera håll önskar få till stånd före valen. Vid föregående val till nationalförsamlingen, vilka ägde rum för så länge sedan som 1946, visade sig kommunisterna vara landets starkaste parti. Ingenting skulle vara mer ägnat att stärka Frankrikes yttre ansende och inre balans än att kommunistiskt nederlag. Det är en av de viktigaste förutsättningarna för att Frankrike på allvar skall kunna återta sin ledande plats bland Europas demokratier.

Hur friheten stryps i Argentina

Sedan mer än två veckor har La Prensa i Buenos Aires, Sydamerikas främsta och en av världens främsta tidningar, hindrats att utkomma genom en strejk av tidningsförsäljarna, vilka i realiteten uppenbarligen tjänstgör som redskap för regeringen. La Prensa har visserligen stått i opposition mot Perón ända sedan diktaturens tillkomst, men dess kritik har varit ytterligt hovsam och försiktig och ofta framförts i så omskrivande och subtila ordalag att den för utomstående knappast varit begriplig. Att regeringen gång efter annan på skilda sätt ingripit mot tidningen och nu tycks vara inriktad på att helt omöjliggöra dess fortsatta utgivande visar alltså att diktaturen Perón håller på att få en alltmera total karaktär: det statsparti som Perón bygat upp till inga motsägelser. Det har också legat nära till hands att pressera glansfulla skenlösningar av problem som i själva verket kräver mödosamma kompromisslösningar.

Under sådana förhållanden är det tydligt att ingenting kan verka mer stabiliserande på den franska opinionen än visshetten om att landets militära motståndskraft kommer att ökas. Detta är också vad som

Hallå! årets enda verkliga **INVENTERINGS-REALISATION**

Det finns 100-tals olika gardin-, draperi- och möbeltyger till slumppriser liksom mattor.

Vi bortväcka till vrakpriser de verkliga kvalitetsvarorna **30-50 %** prisnedsättning

Här nedan endast några prisexempel!

Mattor

Sängmattor ...	60/120	förr	55:—	nu 55:—
Wiltonmattor...	70/140	förr	85:—	nu 51:—
„ ...	120/180	förr	92:—	nu 65:—
„ ...	185/285	förr	235:—	nu 155:—
„ ...	200/300	förr	550:—	nu 370:—
„ ...	250/350	förr	800:—	nu 475:—
Axminster ...	185/230	förr	325:—	nu 175:—
„	230/275	förr	360:—	nu 260:—
Flossa	140/200	förr	210:—	nu 140:—
„	200/300	förr	395:—	nu 265:—
Bouclé	140/200	förr	70:—	nu 45:—
„	195/285	förr	125:—	nu 85:—
Trasmattor ...	90/150	förr	48:—	nu 34:—

Gångmattor i 70 cm:s bredd från kr. 11:— per mtr
Gångmattor i 90 cm:s bredd i alla prislägen.

Möbeltyger Draperityger

130 cm. breda (såväl stil- som moderna tyger) har kost. 40:65 24:50 14:50 12:50 nu 23:- 12:50 9:50 6:50

Linnevaror

Lakan, 135/240 cm. 12:50
Örngott, 60/60 ..... 4:50
Hellinneservetter, pr ½ duss. från ..... 15:—
Handdukar i alla prislägen.
Hellinnedukar i alla storlekar och prislägen.
Tabletter, per ¼ dussin 3:50
Flanneller, per meter 2:10

Gardintyger

130 och 90 cm. breda, har kost. 17:50 12:— 9:— 8:—
nu 10:— 6:— 4:50 3:25
Allmogegardiner från kr. 1:95 per meter.
Marquisetter och flägårdiner finnes till låga priser i olika bredder.

Sängkläder

Sidonistäcken av extra 1:ma kvalitet, vit vadd, från kr. 42:—
Filtar, ylle, 143/205 ... nu 25:—
Örngottskuddar, ½-dun, 60/60, från 15:50

Bomullscretong

finnes prisläg. pr mtr fr. 2:50

Detta är ett enastående tillfälle som aldrig återkommer!

Välkommen måndag kl. ½ 9.

KUDDSTYCKEN - STUVAR i stort urval och alla prislägen från kr. 1:50

Ett parti plysch i vacker terrarödf färg 130 cm. bred, obetydligt skadad, har kost. 48:50, säljes nu för kr. 18:— per mtr.
Handvävda draperityger, 130 cm. breda, i flera färger, som kostat 24:—, säljes nu för kr. 10:— per meter.
Ett parti draggardinstyg, beige färg, bredd 85 cm. säljes nu för kr. 5:— pr m.

Badhanddukar 50/100, bortslumpas för pr st. 3:25

FRIDELLS INREDNINGAR AB
Norrlandsgatan 5, Stockholm
Tel. 20 88 35, 20 93 05, 20 99 60

"Samtal fru Günther-Kollontay rapporterades 3 1/2 år efteråt"

Envoyén Günthers uppgift att de meddelanden Mme Kollantay lämnat till fru Günther angående Raoul Wallenbergs mor vidarebefordrats till den då verksamma Wallenbergkommittén" betecknas som oriktig i ett uttalande som kommitténs tillställt Dagens Nyheter. Det verkliga förhållandet är enligt denna skrivelse att "varken envoyén eller fru Günther lämnat någon som helst upplysning till fru von Dardel om Mme Kollontays samtal med fru Günther förrän 3½ år efter samtalet".

Fru Nina Lagergren fick då under vistelse i Rom rent tillfälligt den av fru Günther lämnade upplysningen och utbad sig en skriftlig bekräftelse därpå, vilken hon sedermera erhållit genom det nu citerade brevet; heter det vidare. Någon upplysning därom har följaktligen icke heller lämnats den nämnda kommittén och alltså icke kunnat, såsom envoyén Günther antar, "ha varit en av anledningarna till att kommittén i sin slutrapport 1947 ansåg det med bestämdhet fastslaget att Wallenberg i januari 1945 — med stor säkerhet också senare — befunnit sig i livet i rysket fängsel".

Då envoyén Günther vidare framhåller "att man innom UD givetvis diskuterade Mme Kollontays uppgift och vidtog de åtgärder som brevet kunde föranleda", är icke heller denna uppgift riktig. Vid ankomsten till UD i november 1948, vid vilken tidpunkt ärendet rörande Raoul Wallenberg där handlades av utrikesrådet Dahlman och t. f. byråchefen Anger, befanns att ingenting hade någon känedom om det meddelande som Mme Kollontay lämnat fru Günther. Utrikesrådet Dahlman upplyste senare att icke heller utrikesminister Undén hade någon kännedom om Mme Kollontays till fru Günther lämnade upplysning. Det kan tilläggas att uppgiften, vilcken förvaring i UD i sådan grad att man ansåg sig böra kontrollera dess riktighet genom förfrågan hos envoyén Günther, som då vistades i Rom, och att Günther i brev av den 8 januari 1948 till chefen för UD:s politiska avdelning bekräftade uppgiftens riktighet.

Felaktig uppgift om UD-not

Från UD har till Dagens Nyheter lämnats uppgift att svenska beskickningen i Moskva fått instruktioner att hos ryska regeringen "begära Wallenbergs hemsändande". Denna uppgift är icke heller riktig, ty här-tills har ännu icke i någon not från UD krävts Wallenbergs återsändande.

Envoyén Günther har vidare, enligt en tidning, uppgivit att Mme Kollontay lämnat uppgifterna i god tro, men att det "naturligtvis är en helt annan sak om Wallenberg verkligen befanns sig i Sovjet vid den tidpunkten. Vi gjorde så noggranna undersökningar som möjligt, men kunde aldrig klart fastslå att Mme Kollontays uppgift var riktig." Till detta egenartade uttalande måste göras den reflexionen att det knappast kan tillkomma svenska utrikesdepartementet att söka kontrollera riktigheten av en framställan de ambassadörs uppgifter, vilka här kunna tas för goda och således i detta fall bort kunna vara i och för sig tillräcklig grund för en begäran om Wallenbergs återsändande.

Man måste också fråga sig genom vilka åtgärder utrikesdepartementet skulle ha kunnat kontrollera denna riktighet i åtskilliga Kollontays meddelande, slutar skrivelsen, som är undertecknad av Maj von Dardel, Birgitta de Vylder-Bellander, Guy von Dardel, Yngve Scharrau och Rudolph Philipp.

11.2.51

Kores' spelsätt

är alltid av mycket stort intresse. Kanske i högre grad än någon annan stormästare förefrädar han en självförtroendefull uppfattning i spelöppningarna och drar sig inte för att använda varianter som i teorin betecknas som trivialaktiga. Här är två partier från senaste ryska mästerskapet. I det spanska partiet väljer Keres ett av Steinitz rekommenderat försvar, varmed dock Steinitz förlorade mot Lasker 1896. Alltså ett sentida försök att rehabilitera Steinitz! Vidare fredrar Keres som ofta Torre en hanegambit, denna gång med katastrofal utgång — uppgivet efter 19 drag!

Spanskt parti
Heller—Keres.

1. e4, e5 2. Sf3, Sc6
3. Lb5, a6 4. La4, d6
5. c3, Lf7 6. d4, Sg4?
7. Lb3, h6 8. Sh4

Ett inte ofarligt men väl ändå förhastat angrepp innan den egna utvecklingen är tillfredsställande. Svart kemmer kallblodigt.

8. —, Se8! 9. Sf5, g6
10. Sg5, Lg7 11. 0—0.

För att vinna tid i angreppet efrar vit en bonde. Angreppsplanen har den nackdelen att svart får fått så i bestämning

11. —, e×d4 12. f4, d×c3
13. S×c3, Sb6 14. f5, Se5!
15. Le3, Sb×c4 16. Ld4, Lb5!

Kanske det enda draget i ett avgörande ögonblick. Närmast hotar S×b2 jämte Lc3!. Vit finner nu tydligen ingen god fortsättning på sitt angrepp och offrar därför frivilligt kvalitet.

17. f×g6, f×g6 18. L×c4, L×c4
19. L×e6, L×e6 20. Da4, b5
21. De7, L×f3 22. g×f3, TfS
23. Sd5, T×f1 24. S×f1, Kd7!
25. Dd3, Dh4 26. a4, TfS
27. g3, Dh3 28. Se3, c6
29. a×b5, a×b5 30. Sg2, De6

Uppgivet.

Kungsgambit
Kores—Alatortsev.

1. e4, e5 2. f4, e×f4
3. Sf3, Lg7 4. Le4, Sf6
5. e5, Sg4 6. 0—0, Se5
7. d4, d5 8. e×d6 e.p.?

Svarta har valda försvar mot kungsattacken är ett av de effektivaste. Emellertid försämrar vit sina möjligheter genom passantslaget.

8. —, L×d6 9. Sc3, 0—0
10. Se2, Se3! 11. L×e3, f×e3
12. a3, Df6 13. Df3, Dh6
14. Te1, Lg4 15. h3, Lh5
16. Sc3, Ta-e8 17. Sd5, e2!

Uppgivet.

Problem

av R. Voia (Rumänien).

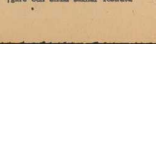

Matt i fem drag.

Problemet 4/2

Kritik: — Avsikten antagligen 1. Sc6 med hot 2. Td4. Temat måste bär således att åtskapelets korsschackar med språngamatter på c5 och c6 förvinner och utbyta mot S-matter på resp. c5 och d2. Mattförsöket 1. Smellertid är uppgiften enligt diagrammet grovt billslig med 1. De5 och 1. De8 (har vid räkat ut för tryckfel?) G. A. Ekestubbe, Skurup.

E. L—n.

"Katoliken" var ungerska — saknade rösträtt.

Uppgiften att en kvinna skulle ha vägrats rösträtt därför att hon var katolik har visats sig icke vara riktig. Enligt kyrkoherde Sandegård har det vid granskning av församlingsregistret nu befunnits att hon icke använde som ungersk medborgare och alltså saknar rösträtt.

Samtal fru Günther-Kollontay rapporterades 3 1/2 år efteråt"

Envoyén Günthers uppgift att de meddelanden Mme Kollantay lämnat till fru Günther angående Raoul Wallenbergs mor vidarebefordrats till den då verksamma Wallenbergkommittén" betecknas som oriktig i ett uttalande som kommitténs tillställt Dagens Nyheter. Det verkliga förhållandet är enligt denna skrivelse att "varken envoyén eller fru Günther lämnat någon som helst upplysning till fru von Dardel om Mme Kollontays samtal med fru Günther förrän 3½ år efter samtalet".

Fru Nina Lagergren fick då under vistelse i Rom rent tillfälligt den av fru Günther lämnade upplysningen och utbad sig en skriftlig bekräftelse därpå, vilken hon sedermera erhållit genom det nu citerade brevet; heter det vidare. Någon upplysning därom har följaktligen icke heller lämnats den nämnda kommittén och alltså icke kunnat, såsom envoyén Günther antar, "ha varit en av anledningarna till att kommittén i sin slutrapport 1947 ansåg det med bestämdhet fastslaget att Wallenberg i januari 1945 — med stor säkerhet också senare — befunnit sig i livet i rysket fängsel".

Då envoyén Günther vidare framhåller "att man innom UD givetvis diskuterade Mme Kollontays uppgift och vidtog de åtgärder som brevet kunde föranleda", är icke heller denna uppgift riktig. Vid ankomsten till UD i november 1948, vid vilken tidpunkt ärendet rörande Raoul Wallenberg där handlades av utrikesrådet Dahlman och t. f. byråchefen Anger, befanns att ingenting hade någon känedom om det meddelande som Mme Kollontay lämnat fru Günther. Utrikesrådet Dahlman upplyste senare att icke heller utrikesminister Undén hade någon kännedom om Mme Kollontays till fru Günther lämnade upplysning. Det kan tilläggas att uppgiften, vilcken förvaring i UD i sådan grad att man ansåg sig böra kontrollera dess riktighet genom förfrågan hos envoyén Günther, som då vistades i Rom, och att Günther i brev av den 8 januari 1948 till chefen för UD:s politiska avdelning bekräftade uppgiftens riktighet.

Felaktig uppgift om UD-not

Från UD har till Dagens Nyheter lämnats uppgift att svenska beskickningen i Moskva fått instruktioner att hos ryska regeringen "begära Wallenbergs hemsändande". Denna uppgift är icke heller riktig, ty hittills har ännu icke i någon not från UD krävts Wallenbergs återsändande.

Envoyén Günther har vidare, enligt en tidning, uppgivit att Mme Kollontay lämnat uppgifterna i god tro, men att det "naturligtvis är en helt annan sak om Wallenberg verkligen befanns sig i Sovjet vid den tidpunkten. Vi gjorde så noggranna undersökningar som möjligt, men kunde aldrig klart fastslå att Mme Kollontays uppgift var riktig." Till detta egenartade uttalande måste göras den reflexionen att det knappast kan tillkomma svenska utrikesdepartementet att söka kontrollera riktigheten av en framställan de ambassadörs uppgifter, vilka här kunna tas för goda och således i detta fall bort kunna vara i och för sig tillräcklig grund för en begäran om Wallenbergs återsändande.

Man måste också fråga sig genom vilka åtgärder utrikesdepartementet skulle ha kunnat kontrollera denna riktighet i åtskilliga Kollontays meddelande, slutar skrivelsen, som är undertecknad av Maj von Dardel, Birgitta de Vylder-Bellander, Guy von Dardel, Yngve Scharrau och Rudolph Philipp.

PRESSGRANNAR

Lärarkrisen löses inte i en handvändning, på lång sikt är det enda tänkbara att höja lönerna, men för närvarande måste alla klutar sättas till för att motverka den akuta brist på lärare. Lärarverkställarnas beslut att bojkotta snabbutbildningen av reservlärare i kemi och fysik på realskolestadier är därför olyckligt till sin verkan, häverdar Upsala Nya Tidning (fp):

Det är förklarligt att de reagerar mot kursernas som sådana: en månads utbildning i en ämnesgrupp, som fordrar 3 studieår till skademiska betyg är orealigen i kortaste laget. Ingen, inte ens skolöverstyrelsen, torde bestrida den saken. Men därifrån till totalt underkännande av kursernas värde och vägran att överhuvudtaget befatta sig med dem är likvet väl långt. Så stora är ändå inte kraven på realskolestadiet att en månads effektiv snabbrepetition av fysik- och kemikursernas huvuddrag skulle vara totalt värdelös för en tillfällig undervisare med folkskollärarexamen.

Lärarverkställarnas sätt till förbättrade villkor kan inte nog understrykas. Provisoriska åtgärder är emellertid ofrånkomliga i nuvarande katastrofläge. Möjligheten till kompromisslösningar måste därför hållas öppen.

Det kommer mycket snart att visa sig om man på skrovorkslärarhåll skyddar skolans intressen eller tvärtom skadar dem genom att tillspetsa situationen. Åsikterna om tillvägagångssättet torde vara delade även bland lärarna.

Att de som specialiserat sig på kemolinjerna inte har kunnat ena sig om direkta rekommendationer att i avtalen införa lönevillkor för kvinnor som står i bestämd relation till de manliga lönerna, det betecknar Morgon-Tidningen (s) som en svaghet.

Till grund för lönesvvgningen mellan män och kvinnor bör, enligt kommittén, läggas principen lika lön för likvärdig arbetsinsats. Man anger emellertid att denna princip endast kan tillämpas konsekvent om lönesystemet möjliggör en starkare differentiering med hänsyn till arbetsuppgifter, yrkeskvalifikationer och personligt förhållningssätt än vad som är möjligt enligt de nu gällande kollektivavtalen.

Det blir alltså i fortsättningen, menar som hittills, fackförbundens folk som vid avtalsförhandlingarna skall vaka över de kvinnliga medlemmarnas intressen. Detta i sin tur kräver självfallet att kvinnornas aktiva insats inom fackföreningsrörelsen växer. I detta sammanhang förtjänar det att påpekas att det vid årets avtalsrörelser utan undantag tyckara för förhandlarna att uppnå ofta ganska väsentligt högre lönelikningar för kvinnor än för män.

Men varför har lönefrågan begränsats till rent industriarbete — varför har tjänstemännens huvudorganisation ställts utanför? Östergötlands Dagblad (b) berör en känslig punkt:

Alla vet ungefär varför den kvinnliga arbetskraften i industrin, i synnerhet den gifta, alls emellanåt måste stanna hemma. På detta läggs utan vidare resonemang så gott som hela arbetsdebatten i hemmet. Man har funnit att endast en tredjedel av de gifta männen bryr sig om att hjälpa till i hushållsarbetet. Hur skall en på detta sätt barn överbesvärad kvinna kunna förbättra könets främvarostatistik med att arbeta på det lönearbetsområde som hittills bäst lämpats för det. På detta område har vi svenskar mycket att lära av de amerikanska männen. Någon nämnvärd ändring är det dock inte bli förrän den gifta arbetarskan själv börjar hävda sig även i hemmet.

Nu föreslås en "arbetsmarknadens nämnd för kvinnofrågor", och den får många svåra uppgifter:

Den skall ta ta hänsyn till hemmens, rättvisans, produktionens krav och allt som hör till. Det blir i sammanhanget erfarna om att resultaten av årets avtalsuppgörelser bestämt pekar på vilja hos både parter att vad på dem ankommer göra vad som synts möjligt. Men likaläsnkommitténs betänkande visar att de grundläggande svårigheterna och hinder ligger utanför deras maktområde.

Det skulle inte vara svårt att anföra exempel på bristande god vilja — både hos företagare och på fackföreningssidan. Skrytet om att man går det mesta möjliga till kvinnornas fromma verkar på åtskilliga arbetsområden tämligen ihåligt.

Kejsekommissionen rids inte av skuggridda, den är ingalunda sinnad att undanhålla allmänheten några väsentliga saker, försäkrar kommissionsledamoten Harrie i Expressen (fp). Han summerar — "på hela kommissionens vägnar" — så här:

1) Kommissionen avser att ge en så långt möjligt fullständig sakframställning av de handelsförlopp som i den s. k. Kejneaffären gett anledning till misstankar om mannamän, obehöriga hänsyntstaganden eller andra för rättssäkerhet och god medborgaranda menliga förfaranden.

2) Denna sakframställning kommer att framläggas offentligt.

3) Allt material som är av betydelse för kommissionens argumentering, pålärdanden och yrkanden kommer att redovisas. Utlåtandet kommer icke att innehålla slutsatser från hemlighållna premisser.

Med ett sådant program kan arbetet inte bli undanjorit i en handvändning, framhåller de Harrie:

Under utredningens lopp har åtskilligen nytt material kommit fram som tvingat till omprövningar.

Ett halvår är en rimlig tid, säger Ivar Harrie, och det kan man hålla med om.

Uppmjukning av biskopskraven i debatt: "Även en fri förbindelse kan godtas"

En uppmjukning på väsentliga punkter av formuleringarna i det betydelsefulla biskopsbrevet blev resultatet av en diskussion på fredagskvällen i Uppsala med biskop John Cullberg i Västerås och professor Victor Svanberg som inledare. Biskopen förklarade i slutet av diskussionen att även en fri förbindelse kan godtas om den har samma karaktär som ett äktenskap. Tidigare förnekade biskopen att han mildrat brevets formulering, utan hus hade endast givit den "en för tillfället avpassad pedagogisk form".

Biskopen inledde med förklaringen att unga äktenskap är att föredra framför förskönskapliga förbindelser och att socialpolitiska åtgärder bör underlätta tidig hemhållning. Utlandanet om de utomäktenskapliga barnens fulla värde är tyvärr bedövligt, men i fråga om inseminationen borde man ha sparat yttrandet tills erfarenheterna blivit större. Biskopsbrevet vänder sig inte mot den homosexuella läggningen, hette det vidare, utan mot den homosexuella handlingen.

Man kan fråga sig om inte centralism om barnen vid talet om insemination logiskt sett också borde medföra att även fosterbarn borde avskaffas, sade professor Svanberg.

För mig är kärnan i den sexualmoralkodex biskopsbrevet utgör orenonliga gudomliga budord som i biskoparnas händer upplöser sig i en serie undantag som modern humanitet givit upphov till.

I den fortsatta debatten frågade professor Svanberg varför inte biskoparna kan godta den fasta utomäktenskapliga förbindelsen när det nu tydligen är så att vigseln i sig själv inte garanterar förbindelsen utan det finns både bättre och sämre äktenskap.

Som sista talare svarade biskop Cullberg med att ge viss former av fri förbindelse sin sanktion och att välkomna en fri, och saklig debatt om sexualmoralen.

Svensk rådgivare åt västtysk polis

Överdirektör Harry Söderman skall under sex månader vara rådgivare i polisorganisationen vid Västtyska förbundsrepublikens inrikesministerium i Bonn.

Han börjar sin verksamhet vid månadsskiftet. Uppdraget har på samband med att he Söderman sedan många år är generalrapportör för internationella kriminalpolisbyrån i Paris.

— Det kommer att bli en mycket intressant uppgift, säger he Söderman. Jag skall medverka i uppbyggnadsarbetet av den nya förbundskriminalpolisen med särskild hänsyn tagen till dess internationella förbindelser.

Högre lotsavgift föreslås.

En höjning av sjöfartens biorag till det statliga lots- och fyrväsendet föreslås av lotskommittén. Höjningen, som beräknas inbringa ungefär 1,87 milj. kr. om året, anses böra få formen av en tillfällig lotsavgift vid sidan av lotspenningarna och differentieras på sex tonnlagsgrupper och fyra distansgrupper. Genom denna tillfälliga avgift skulle enligt kommittén lotsavgifterna komma att nå i en tämligen perfekt jämvikt till statens kostnader för lotsningen än de nu gällande lotsavgifterna, där lotspenningarna inte ens räcker till hemresa för lotsen.

Livstidsspionen kan snart bli fri

Den verkmästare i 40-årsåldern som 1941 dömdes till livstids strafarbete för att till ryssarna ha sålt hemligheter rörande den svenska försvarslinjen i norr, men genom misstag blev slagit redan efter fem år, sitter fortfarande på Beckomberga, meddelar avdelningsöverläkaren, dr Jon Lindvall.

Endast genom sinnesjukdomen kan utskrivning ske. Det är emellertid aktuellt för männen att behandla fallet under den kommande vecan, då ärendet för länsfiskal, som också säger sig ha tillskrivit att verkmästaren förklarats frisk. Han är beredad från livstidsstraffet på villkor att han skulle stå under övervakare samt överföras till sinnessjukhus.

Verkmästaren tog 1941 kontakt med tyska legationen och begärde 100.000 kr. för tillhandahållande av svenska befästningsanläggningarna i Kalixtrakten. Han blev fast genom en tillfällighet och hade då bara hunnit få ut 85.000 kr. av ryssarna.

(Annonsa)

Nedbringa omkostnaderna köp ej nya kläder så länge de gamla kan uppfräschas en färgtvagningar hos specialisten Saltsjöbadstvätten. Ring 19 02 90.

Vad säger handen?

Att tolka handens hemligheter är en svår konst — däremot kan Ni genast avläsa om den börjar bli narig och tort. Då är det tid att börja med Eorols **djupverkande** Äkta Mandelmjölk, som tillverkas enligt svensk läkares anvisning. Den innehåller förutom välgörande balsamiska oljor även den *beprövade* drogen *Hamamelis*, som verkar lätt sammandragande och lindande på huden. Gnid regelbundet in några droppar av Eorols Äkta Mandelmjölk och Ni får för en ringa ugrift vackrare, mjukare händer och klarare hy.

NYHET
Eorols ÄKTA Mandelmjölk
finnes även i tuber och burkar
FET HANDBALSAM

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.